

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

T Ante H

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

vult me de vno pallio detestere. Virg. Dum tesser
 inaona Aleus. Alii terti legunt enei. p.
 Testuicid: vide in dictione Licia.
 Tetanotra eiusdem forme sunt: cuius r pssilothra: sed
 pssilothris ad pilos vellédos: tetanotris ad crugá
 dam extendendamq; in facie cuté vtitur.
 Tetranici a tetano morbo dicitur: cū musculi qui p m
 spinam sunt: rigent ita vt se inlectere nō possint. Id
 eus anterior: pars afficitur: vt si menti peccozī anne/
 citur. Emposthoronus cū posterior: Episthoronus
 vñ caput scapulis: Cū pō ambe rigent ex equo teta
 nos vocatur: vñ ceruix recta r immobilis intendit:
 etiā si vt ait Celsus quidā min^o subtiliter et discrete
 bis noibus vtuntur.
 Teter a. um. dicitur quod est malū/ sedū/ pollutū/ cru/
 dele/ et inuauerum ad mentē pñico: cū ad ceteros
 senlus. Et terra belua: teterimus hostis: teterimū
 facinus: teterima mens. Item tetro aspectu: terra
 voce: tetro tactu.
 Tetro as. fgo. seu horridū/ obscurum vt facio. Pacu.
 Beluarū ac ferarū aduentus loca teteret.
 Tetra grece latine quatuor: e qua dictione multa com
 Tetradozon quatuor palmarū. Ἐτεροσ (ponuntur.
 etiā palmus. Plin. libro. xxxv. Beca antiqui dozum
 palmam vocabant.
 Tetragrammaton quattuor litterarum. Gramma est
 littera dicitur.
 Tetragonus penultima cor. quadrus/ quadrāgularis:
 tetragonismus quadratio.
 Tetrametra penul. cor. metrū quattuor pedum.
 Tetrarcha qui quartā regni partem detinet: grece Τε
 τράρχης dicitur.
 Tetraplasus quadruplus.
 Tetrastrichia ordo ex quattuor.
 Tetraones inter genera anserū. Plin. lib. x. enumerat.
 Tetraici penulti. cor. hoies cristes ac seueri a sabinozū
 mōte tetrico dicit: qui asperrimus est: Virg. lib. vii.
 Qui tetrice horrentis rupes montēq; seuerum.
 Tetrimare propriū est anati nantantium: vt illud In
 fluuūq; natans forte tetrimat anas.
 Tetragometra cicade mater. Τετραγόμετρα μήτρα
 cicade.
 Terippobate teste Herod. sunt populi in Lybia.
 Terbys terbys r terbysos: celi r veste filia coniunt ne/
 ptunni et nympharū mater: vt inquit Sal. ad Qui/
 diū libro. iiii. fast. Videtur sentire illam fuisse tytani
 filiam: qui fuit saturni frater nati maior. At enim:
 Duxerat oceanus quondā titanida terbyn: vnde et
 oceani vxorem illā fuisse constat. Que qñq; pro mari
 ponitur. Thetis cum h. in prima r i. latino facit gen
 tberidis p. Pelei thesalie regis vxore: nereci marini
 dei filia: et achillis matre. Terbys autē maior filia
 fuit terre et celi. Hesiodus in theogonia. Ἰνδύη Τε
 ροβερύη τοῦσ' ἀεθέρο πλοῦστοσ' ὑπερόκρ/
 οροσ' αὐκυλο μήνησ' ἀειροῖα τοσ' παδορ.
 Teucer qui r teucus nomen. pprium troianozū regis
 quo etiā noie dicitur est telamonis filius. Teucer a.
 um. idem qđ troianus: vt est apud Virg.
 Teuchos latine vas: instrumentū: volumen liber: hinc
 pentateuchus.
 Teuta regina illiricorū que ob castitatē meritū meruit
 vt longo tempore viris fortissimis imperaret: et ro/
 manos sepe frangeret.
 Teutates pe. pro. lingua gallica dicitur est Dercurius:
 qui ab illis humano sanguine placabatur. hinc Plato
 inuentorē fuisse geometrie r astronomie atq; talozū
 scribit Luc. lib. i. Et quibus immittis placat sangui/
 ne diro. Teutate s horrentisq; feris altaribus belus.
 Lactan. lib. vii. Galli belum atq; teutatem humano
 eruzo: placabat deos: qui sane feralis ritus diu simi

liter apud Italos stetit qui latiale Iouem r saturnū
 humana placabant hostia.
 Teutrania vt inquit Plin. lib. v. Troadis pars est in
 mediterraneo.
 Tero is. terui textum: proprie telam struo. Terenti. in
 beau. Terentē telā studiose ipsam offendimus. Per
 translationē terere ponit p cōponere/ facere/ fabrica
 re/ scribere/ colligare: vt hystozū/ tabellas: et hmoi.
 Hier. in. plo. lib. Re. Et diuerso scribant metroz:
 tamē eiusdē nūeri terunt alphabeto. i. componitur
 vel colligant. Aliqñ. p ornare/ proferre: vt neglectū
 crinē more terere: et alia hmoi. Quibus cōposita sunt
 Attero qđ est appono. Aug. lib. xv. de ci. dei. Nam
 omnia q̄ gesta narrant aliqd etiā significare putanda
 sunt sed ppter illa q̄ aliquid significat etiā ea q̄ nihil
 significat atterunt. Tero cōpono/ coniūgo. Virg.
 lib. ii. Cū iam hic trabibus contextus acernis stare
 equus. Tero qđ textū erat destruo. Interdū etiā
 valde tero/ finio/ perficio. Virg. Ciminib^o mollisq;
 paras detexere iunco: nam de nō inuenientis est: sed
 augentis inquit Ser. Interro inus tero/ innecto/ in/
 uoluo. Virg. libro. iiii. Deoz. Etq; purpurea intertū
 tollant aulea Britanni. i. intus texti. Et libro. ii. Illa
 tibi letis interit viribus vltimos. i. innectit. Preter
 ante tero. Retero r subtergo quod est iuxta: seu sube
 tero. Plin. lib. x. Quapz ppter vt ingenozū p̄dico: iū
 ita r reliqua subterret dissertatio.
 Teuda medus nomen patris pelagi: vt inquit Ddome.
 Textim aduerbium. i. terendo. (libro. ii. Ill.
 Textilis r hoc textile penulti. correpta: quod terendo
 factum est: vt textilis corona: et textilis vestis: ante
 cuius vltim fuit neptis vestitus: vt docet Luc. Met
 lis ante fuit vestis q̄ textile tegmen: egypti p̄mi in
 uenerunt textilia.
 Tetro: r tetrici qui vel que terit. Tetricula diminutū
 dum a tetrici.
 Textura opus siue actus ipse terentis.
 Textrina penultima cor. locus in quo teritur: quod et
 textrinū dicitur. vnde Licc. accusat Terrem q̄ nulla
 domus in scilia locuples fuerit vbi ille non textrinū
 instituerit. Interdū etiā textrina dicitur ars: seu sc̄ntia
 terendi. Plin. lib. ij. Quā nō ad hoc videtur p̄tinere
 crebra raperitas tele r quedam politura artis ipsa q̄
 se tenet. r. textrine.

Ante H

Thalamus penulti. cor. coniugis vtriusq; cubiculum:
 hinc epithalamium.
 Thales fuit vnus ex septē grece sapientibus: qui eodē
 tpe in greca fuerat: hic obiit cū certamen spectaret
 estu ac siti fatigat: hic fuit geometrie peneo graios
 primus reperto: et naturę rerū certissimus explorat/
 or: r astroz peritissimus contēplator: qui reperisse
 fert tēpozū ambitus: vento r flatus: stellarū motus:
 tonitruū sonora miracula: syderū obliqua curricula:
 solis annua reuerticula. Eius illud est cū forte inter/
 rogaret quid esset difficile: seipsum nosse. Illud qđ
 cū sciscitare quomodo optime iustissime vuerem:
 si q̄ in aliis reprehendimus: ipsi nō faciamus.
 Thallasticus color: qui similis est fluctib^o marinis gre
 ci etiā thalassan mare dicunt. Plau. Mescio quis te
 cū incedit ornatu quidē thalastico.
 Thalassometra dicitur maris mensio. Amb. lib. bera. Geo
 metra audiuius thalassometra nunq̄ audiuius
 Thalassio carmen nuptiale ita dicitur a voce: quā in nu/
 ptis afferbatur: que erat thalassios: lege Luuiū. Sar/
 ro. scribit thalassionē in nuptis signum esse lanificij
 thalassionē enim vocabant quassillum vas lanificij
 aptū. Pluta. p̄o hanc in nuptis vocē primo habitā
 fuisse affirmat: q̄ greci thalassion lanificium vocant:

- ea ratione ut prouo careretur virgines ad opera: et potissimum ad lanificia.
- T**halia cum accetu in antepenul. a θαλλω germen: vel viro: quoniam in longum tempus poetarum laus parta virefca: nam grece θαλλω cum accentu in penultima gratiarum.
- T**hali dicuntur in porris et cepis et alio medijs stipites θαλλειν: id est virefcere: vnde et pro germine arborum ponitur.
- T**halestris regina amaçonū: quā alij mimitheā vocant. Hęc cū trecentis mulieribus occurrit. xxxv. dierum inter confertissimas gentes/ itinere facto Alexandro in byrcania res gerēt vt liberos ex rege susciperet: et vt visa est vterū implere discessit.
- T**hanatos latine morte: a quo athanatos immortalis. Est et thanatos insula in oceano gallico Britannie propina (vt Solinus refert) frumētarijs campis fertilis. In ea nullus anguis viuere potest: quin asportata alicunde terra angues illico perimit dicta thanatos a morte serpentum.
- T**hassium genus vini a thasso insula maris egei vna ex cycladibus que a thaso pbenicie filio qui eam incoluit dicta est: vel a thasone neptūni filio. Sic thasie vites. Virgili. libro. iij. geor. Sunt thasie vites sunt et mareoticis albe. Et thassa nux q̄ amigdala a thaso thacijs insula.
- T**hassij populi in thaso habitātes: fuit hęc insula aurea vocata. propter aurum: qđ illic effodiebatur.
- T**hauma apud grecos miraculū et admirationē sciat.
- T**heatrum latine vitorum a Cassiod. speculariorum a Cipiano dicitur a θεαο θεω: qđ est video q̄ turba cōueniens eminus videat et videat. Est autē edificium in hemicycli specie factū ad videnda spectacula idoneū. Aliqñ tñ ponit p̄ spectaculo. Var. Quicquid in orpheo rodope spectasse theatros: Dicit exhibuit Cesar arena tibi. Aliqñ p̄ multitudinem spectante: vt magno teatro hęc acta sunt. i. multis spectatibus.
- T**heatricus a. um. nomen possessiui. Aug. lib. iij. cō. Raptabant me spectacula theatrica plena imaginibus miseriarum.
- T**heatralis et hoc le. idē qđ theatricus: seu qđ ad theatrū pertinet. Vnde dicimus theatralia spectacula.
- T**heatridion dimi. forma greca a teatro. Var. lib. iij. de re rust. Inter has ceteros gradatim substructū vt theatridion autē mutuli crebri in omnibus colūnis impositis sedilia autum.
- T**hebe es. et theba e. et thebe arū. Quid. de sine. Quid referam asopon quam cepit maria thebe. Sta. lib. viij. the. Tuic superstes ait direq; ad magna thebe Solus abi. et lib. ij. Tur danais adūce rogos aut p̄lia thebis. Nomina quarundā vrbū: quarū vna fuit in egypto: a busyrde egypti rege condita: que grece belio polia. i. solis ciuitas abitu. est. Itadioz vt refert Herod. Vbs insignis publicis priuatisq; edificijs: quā Plinius coram pensilem fuisse scribit: que centū portas habuit: in quarū singulis memorat. cc. custodes excelluisse equis et curribus: subter quam reges soliti erant maximos exercitus armatorum educere nullo ex oppidanis id sciente. Iuvena. Atq; vetus thebe centū iacet obruta portis. Ab hac (teste Plin. lib. xrvj.) regio thebaica ethiopiae contermina cognosciat est. A qua thebei cū diph. et fructus palmarum eius thebaides et thebaice dicunt a Plin. Alia thebe fuit in boetia a cadmo agenois filio condita quā amphion muris ornauit. Bacchi et herculis clarissima patria: ab Alexandro magno postea euersa: que et draconigerā dicit: quia a cadmo cū quinq; vris ex dracone ab ipso interfecto natis structa fuit. Var. tñ lib. iij. de re ru. scribit hanc vrbē ab Ogyge edificatā. Ab hac thebani dicitur. Hanc heptapyllos vocat Apule? ab eo q̄ septem portas habebat indyta buobus ducibus epaminunda et Delopida Hęc etiam dicta fuit Dircea a dirce fonte. Vnde et a statio dirceus ager thebanus vocat. Hinc pinda: rus poeta lyricorum princeps habuit ortum. Bacchus in apthica vrbē condidit thebas. vñ Hiero. in con. epistole ad gala. Pretereo thebas liberi q̄ in apthica cōdidit: q̄ ciuitas nunc thebestis dicit. Alia in thesalia: qua etiā thebani et thebei. fuit et thebe in italia ciuitas. fuit et alia thebe Domero teste in cilijs Andromachēs vxoris hęcotis patria. Vnde Quid. Hęc crucier minus q̄ cum thebana cruciā hęcota thesalico vidit ab age trahi. Alia fuit in lucania ab Ionis colonis cōdita: quā interisse auctores est Laro. fuerunt et thebe colice. Est et thebe nōmē virginis e cuius gremio gemine columbe: vt est in fabulis cum euolasset: altera ad hāmonis fontē retendit et ibidem respōsa dedit: altera ad siluā do donec vbi futura mortalibus p̄cinit.
- T**hebeis idis. vel idos. Et hęc thebaida de. ab accusatiuo greco formatū nōmē sicut peris et perisda egypti regio thebe a denotata. Quod nōmē potest esse patronymicū a thebe. Duo nōmē etiā appellatum est Statij opus: in quo de thebis tractat.
- T**hecla nōmē ppriū mulieris sanctissimē.
- T**heca vagina sepulchri loculus.
- T**hepbula vrbis prope oechomenum archadie a thepbula ladonis filia nomen habens. Telpbulla vrbis sine b. et per duplex si. alia vrbis in archadia telpbulum: siue telpholium est in boetia vbi laudatus bacchus est a pindaro.
- T**elphissa: fons cuius aque frigus tiresias vates cum senex potasset et ferre nō potuisset extinctus est.
- T**hema aris. latine positū seu positio dicitur.
- T**hemistocles: nōmē vri arbeniensis clarissimi hic cū ab ingrata patria exul factus esset et a perse princeps exercitus aduersus arbeniensis magno cuius honore creatus: cū videret patrie sue ingentis cladis periculum imminere hausto tauri sanguine seipsum interimit: ne aut regi de se merito infidelis esset nō pugnādo viriliter: aut patrie sue hostis atq; oppugnator videret. Vide plurā cū.
- T**hense vt docet Alfo. sunt sacra vehicula pompa ordinā et officio: sic dicit q̄ ante eas lintea tenditur que gaudet manu tangere qui deducit: vt ατο τοου θενω: id est are diuina. Et sic per th. scribitur. Lic. de baruspiciū responsis. Te appello lentule cui sacerdotū sunt thensē curricula p̄centio ludi liberationes. Li. vi. lib. v. Que augustissima vestis est thensas ducentibus triūphantibusve ea vestiti medio edium gburneis sellis sedere.
- T**heoria cum accentu in penul. latine speculatio et intellectus dei. Hinc theoreticus speculatiuus. Hęc enim θεοο θεω considero cōtemplo. Ambro. libro bera. Namq; starum artium alie sunt actiuos: que sūt in corpor/ motu aut sono vocis. Alie theoreticę que vige: em mentis exercent. Idem ad simplicia. Vbi legis diuine precepta numerauit: atq; annūciāuit populo theoriam: postea intelligibilibus illi arce testimonij: vel candelabri vel thymiamatis locutus immolauit hostias.
- T**heorema aris. speculatio.
- T**heoretis: contemplatio.
- T**heos deus. A quo multa per cōpositionē sunt.
- T**heologia ratio siue sermo de diuinitate.
- T**heoleptus numine afflatus.
- T**heodesces nomen pbi discipuli Aristotelis: cui oratorie artis libros donauit. Et eos tāq; suos ederet. Hic fertur multe memorie fuisse.
- T**heomachus penulti. cor. deo repugnās latine dicit.

Theomenia ira diuina.
Theogonius genitus ex deo.
Theophrastus pbs fuit ex creto Lesbii oppido tyrta-
 mus initio vocat. Hic peripateticus eloquentissim^{us}
 doctissimusq; fuit: qui ex diuinitate loquendi nomen
 inuenit. Hic dicere solebat docti hominē ex omib^{us}
 solum neq; alienis locis peregrinū esse: neq; in opem
 amicorū. Dicitur theophrastus: quasi diuina eloque-
 tia: a theos deus: phrasis eloquentia.
Theophilus nomen propriū: quo significat dei amor:
 theophiles pius amans deorū.
Theosebta pietas aut dei: theobeses pius religiosus
 theococos dei patens: genitrix dei.
Theodoros cū accentu in penul. propriū nomen viri:
 quasi donū dei.
Theodosius nomē propriū duorū Ro. principum.
Theopompus nomē. ppriū tragicū: et oratoris. Quo
 noie etiā dicitur fuit vnus Spartanorū. Cuius memi-
 nit Quintil. et etiā Valerius maximus.
Theognis fuit poeta grecus: de quo Plato in libro de
 legib^{us}: aut opus incipit. ω αρχαιη τουσ υιε Διοσ
 τεκος ουπολειετιο λισο. μαι αρχο. μεροσ του
 λεοποπαμο. μεροσ.
Theon nomen pictoris famij: de quo Quintil. lib. xij.
 de insti. orat. Alter mathematicus qui scribit de spiri-
 tibus ad Ptolomeū astrologū. Alter etiā interpres
 Apollonij rhodij.
Thera insula sub cuboeca iuxta atticam. de qua Plini.
 libro. iij. Procius ab So. abest thera. xxv. milibus
 passuum. In ea est Eleusa ciuitas: vt lib. iij. Ptole.
 refert. ab Herod. thera ponitur insula lib. iij. quam
 Iusti. putat theraenem: alij corinthiam.
Theriace siue theriaca: qua et theriaci pastilli nomi-
 nantur quod e viperarū carnibus consistunt: aut certe
 contra bestiarum venena pfiunt. Dicta απο του
 θηριακη: hoc est a feris siue deluis vocata q; hec
 edo pfitio aduersus omnes deluias venenatas instituta
 sit: admiscetur ei viperine carnes. Hanc vulgus
 tyriacam a tyro serpente appellat.
Theriotrophion locus vbi fere aluntur. Varro libro.
 iij. de re rust. Silua erat supra quinquaginta iugerū
 maceria septa quod non leporariū sed theriotrophij
 appellabant falso.
Theristrum velamen vel vestis tenuis: qua utebantur
 mulieres palestine. Dicony. in Hē. Que depositis
 viduitat: vestib^{us} assumpsit theristru. Et apud Elia.
 In die illa auferet dñs ornamenta calcamentorū et
 palliola et lineamina et theristra.
Therme inuente sunt ad exercitiendū de toto corpore su-
 dorem. Sunt etiā balnea ea certe loca: que aut calen-
 tibus aquis: aut ipso sine fornice igni calefacto lana-
 di sudandi ve vsibus deputata thermas vocauerunt.
 Nam θερμαυ greci calidū dixerūt a θερος estus
 Que autem proprie ad sudandum loca habentur: ea
 Seneca i epistolis sudatoria nūcupat. Quid inquit
 cū sudatorijs: omnis sudor per labore exeat. In quib^{us}
 vero descendimus vt lauamur balneas vocamus et
 balnearia. Est et thermē ciuitas i thracia: vnde ther-
 maicus sinus.
Thermopyle penulti. cor. mons longissimus: qui incipi-
 ens a leucade in occidente et in egeū mare haurit lōge
 a demetriade protēdes fauces habet angustissimas
 supra quas calide aque scaturiunt. Ideo a caliditate
 portarum nomen inditum est. Pylas enim portas
 greci nominant: thermion calidum. Ibi enim sunt:
 vt inquit Strab. thermē. i. calide aque herculi conse-
 crate. Liui. lib. xxxvj. scribit iugū thermopylarū ita
 mediam greciam dirimere vt apertini dorū Italia
 diuiditur. Et quia calide aque in ipis faucibus sunt:
 Ideo inquit: Thermopyle locus appellatur nobilis

lacedemoniorum aduersus persas morte magis me-
 morabili q; pugna.
Termopolij: locus vbi calida excitamenta et potoria
 venduntur. Plau. in Cur. Tum isti greci palliati ca-
 pite operto: qui ambulantes semper videas bibentes
 in thermopolio.
Thermifacio significat esculētis atq; poculētis ingur-
 gitatis et exhaustis in thermopolio calefacio. Plau.
 in M. De hercule vero eo q; sum potest iam ne extra
 cocta sunt: quod thermifecerat.
Thermoodon siue thermodon cappadocie flumius: q;
 est regio asiatica: vt Plin. Strab. et Iustinus tradūt.
 Iuxta quem olim Amaçones confederūt. Quorum
 regina: vt Diodo. refert in ostijs thermoodontis vt
 benē condidit. Thermifira nūcupatū prius Ony-
 gacha: postea Esgaream. Est etiā thermodon oppidū
 cappadocie. A thermoodon sūt adiectiua thermo/
 dootius: thermoodoteus: et thermoodotiacus. Cū
 pugne amaçonū appellat thermoodotiacē. Diodo.
 Qualis amaçonidū nudatis bellica māmīs. Ther/
 moodsontis turba lauat aquis.
Theron nomen regis hispanie citerioris quasi ardēs.
Therioma vlcus virilitū internoz et sedis et partū alia-
 rū multo ac nigro sanguine mali odoris atra sit caro
 et corrodit. Et quo nasci quādoq; solet herpes est bi-
 omenos (ita vocat vlcus) qm serpendo corpus ossa
 vsq; deuorat inaequale ac nigro simile.
Therpiscora vna fuit ex nouē musis: a θερπομαρ q;
 est delecto.
Therstochus nomen viri ppriū.
Therstites penulti. pro. fuit grecus quidā vir: quo non
 deformior alter venerat ad troiā: lingua ve procerus
 or alter. Iuue. Dalo pater tibi sit therstites dū mo-
 do rus his Beacide similis.
Thesaurus et thesaurum dicitur. Et est vt Paul. Ju-
 risconsultus inquit vetus quedā depositio pecunie
 cuius non extat memoria vt iam dominū non habe-
 ar. Sic enim fit eius qui inuenit: quod nō alterius
 sit. Alioquin si q; aliquid lucri causa: vel metus: vel
 custodie condiderit sub terra nō est thesaurus: cuius
 etiā furtum sit. Aliquādo tamen thesaurus dicitur:
 cuius extat memoria et dominium habet: vt in Luā.
 Tbi est thesaurus tuus tibi et cor tuum erit. Ponit
 interdū pro loco in quo aurū vel alia preciosa recon-
 duntur: vt est illud: Et apertis thesauris suis obtulo-
 rūt et munera aurum: tibus et myrrham. i. capis vel
 vasis. Nonnunq; in malū accipit: vt Plau. in Amp.
 Qui domi vxorē meā impudicia impediunt teneo
 thesaurū stupi. Idem in ru. neutro genere pro auro
 seu argento posuit: Quicq; in est graue qdē thesau-
 rum: hic ego inesse reor.
Thesaurariū: locus in quo seruant thesauri. Aug. sup
 psal. Inueniūt nūmos et ponit in thesaurario.
Thesaurigo as. thesaurū colloco: repono in deposito.
Theseus propriū nomen atbenaz regis egei et ethe-
 filius. Hic virtutis hercule emulus post palara edi-
 ta facinora extorris patria factus in insulā syrum na-
 uigauit: vbi perit interemptus a Pico mede: vel vt
 quidā volunt ex loco edito post cēna deambulando
 delapsus. Primum instituit atbenis panathena: hoc
 est cōem celebratē in honore Dienerū que grece
 atbena noiat. Idem in Istbmo funebres ludos insti-
 tuit. Huius gesta natales et obitū scripsit Plutarc.
 De quo scripta fabula ē nomine thesēis. Hinc illud
 Iuue. Rauri thesēide codri.
Thesis latine positio figura que distinguit sensus ora-
 tionis per cōmata. i. subdistinctiones quas nos vir-
 gula signamus p cola. i. mēbra: nos duobus pñctis
 per periodos: id ē terminos finita sententia puncto.
 Dicta positio vel positura: quia punctis positus con-

uenientes denotat sensuum partee: vel quia ibi vox pro interuallo dictionis deponitur.

Thessalia regio grece que sub atrica olim comprehende batur ex vna parte Boetiam: et altera macedoniam hñs. Pius hemonia ab hemone rege: et Delasgis: et conargo atq; bellas. En reges Medenes: vt Plu. lib. iij. r. refert. Dicta thessalia a thessalo emonis vel Jasonis r. medee filio. hñc Homerus argopelasgi con nominat. et Stra. lib. r. scribit dictam fuisse pri/ scis seculis pyrrbeam a Pyrrba deucalionis vxore. In hac natus est grexus rex: a quo greca. ibi Deuca lion cum vxore pyrrba quozū tēpore (vt inquit Ari/ stoteles) ingens imbriū illuuias maiorē partē popu/ lozum thessalię absumpsit paucis qui ad montū cul mina sese receperāt pferuatis: inter quos deucalion parnasium perierat ratibusq; ad se confugientes per summa parnasii iuga benigne fouebat. In thessalia sunt montes. xxiij. quozū nobilissimū Pieria parens domusq; musarum. Pelion et Ossa gygantū bello memorati. Jre Pindus r. Etebrys lapidibz sedes: itē olympus. Flumina in ea vt scribit Herodo. sunt apidanus: enipeus: onochonus: pamilus: peneus: r. pbenis. A thessalia fit thessalus a. um. penulti. cor. et thessalicus a. um.

Thessalonica penulti. producta vrbis metropolis mace/ donie: qua thessalonienfes dici sunt populi. Hec fuit patria theodosi gage: qui etate nostra in vtrazq; lingua doctissimus habitus est: qui e greco in latinū librum de alalibus aristotelis traduxit: et alia multa opera edidit.

Thessalophoria cerealia latine est sacra cereris q̄ grece dicit thesionphora: quasi legisera. Prima em ceres leges inuenisse pro dicitur: quia ante frumētū inuentū homines sine lege vagabant: et ex agrorū diuisione primo nata sunt iura. Quid. Prima dedit leges ce/ reris sunt omnia munus. Hęci θεσι μοφοροϋ legis/ latozem appellant: et legisera.

Thespie oppidū liberū in boetia ad radicē parnasii: vt inq̄ Plu. vel vt Stra. inq̄ heliconi primū: thespias nobilitauit Diaritelis cupido a glycerio meretrice ibi consecrata. Hinc thespiadēs dicte sunt musę: seu nympe thespias incolentes.

Thespici populi sunt grece.

Thetylis nomen propriū mulieris: de qua Cirs. in bucolicis.

Thestor: fuit vir troianus Calchantis pater.

Thesiphone: vide retro thsiphone.

Theta nomen est frę grece: q̄ vim retinet th. aspirati.

Theris nomen matris achillis: de qua supra in dictione tethys: de nuptiis hui? Luc. facit pulcherrimū dia/ logū: cuius vba greca ponā multoz loco latinozum ειδεν ω γαλανηχ θεσ οια εποινσ εν η ερισ παρα το δει προϋ et subdit μηλοϋσι παυκα/ λου φρουσ ουϋ ολου ω γαλανη επεγεϋρα/ τλο δε ηκαλη λαβετω κυληρ δουμεϋου δε του το ωσ περ εστι ηδεσ ηκε ενθα ηρασε και αφοδιση και αθηρα κατεκλη ϋουϋσ ανπειδη ο ερμης αϋελο μεϋουσ επελεξεσ το γα γεϋρα/ μ μεϋρα.

Theuthias fuit cilicum ac mysoiū rex: a quo theuthia mia regio: et theuthiana vrbis iuxta pergamū.

Theumeius penulti. pro. mons boetie a quo leo theu/ messus dictus inaudite magnitudinis: qui omnibus terrore erat: quem Hercules ad huc pene puer occi dit: eius pellic detrahit: qua postea pro pallio semper vstus est. Est etiā hoc nomine fluuius r. regio et par/ uum oppidum in thebanis sinibus. Dic leo a Ioue in celum translatus dē: vt gloue herculis cōsuleret: qui cum inermis occiderat.

Theutoni pe. cor. populi germanie qui r. theutones r.

theutonici dicunt. Luc. lib. vj. Cantaber eriguis et longis theutonius armis. Hi vt Pomp. scribit loca incolit prope mare adiacum. Hi dūcē theutholoco Romanoū fines inuasit: quos Darius deuicit. Thlasias dicit qui habet testiculos attritos.

Tholus greca dicitio: qua significat veluti scūtū breue qd medio in recto ponit in quo trabes coeunt: et ad qd dona suspendi consueuerūt. Cirs. lib. ir. Si qua ipse meis venatibus auxi Suspēdi ve tholo aut alta ad fastigia veni. Quidā accipiunt tholū p restudine alicuius edificij: sive pro domo rotunda. Quid. lib. vj. fast. Thor didici curuo nulla subesse tholo.

Thorax latine pectus: vnde r. munimentū: sive lanceę sive ferreum: quo pectus protegit: thorax appellat. Sta. libro th. Propugnat pectora thozar. Iulius Pol. scribit thozacem esse quicquid anterioris duntaxat partis colloq; vsq; in corendicem protenditur que conficitur crates costarum. Qui et ολμοσ hoc est mortarium dicitur. Medici tamē in refectionib⁹ humani corporis thozacem accipiunt inane quiddā in pectore extremas costarum partes vtrinq; continens. Unde legimus Plinij dicentē. Thozacia vti tia purgat: que videlicet intra septa pectoris conti/ nentur. et Loz. Cellus docet thozacem tussis obnoxia Amb. lib. hera. accipit pro ea parte in quā alimenta recipiuntur. ait em Thozar vt suscipit alimenta ita superflua cibozum et succos salubres sanguinēq; dis/ scernit. Juuena. pro tunica que tñ pectus regit cuius smodi infantes gestare motus est. Cirsidem thozaca iubebit. Sue. de Aug. Hyme quaternis cū pingui toga tunica: r. subuacile thozace lanceo r. femoralib⁹ et tibialibus munitatur. Est etiā quādo thozar tur/ rim significat: et est generis masculini cuius accusa tiuo greco θωρακος: quiddā hęc thozaca ce. declinat: vnde thozacatus.

Thozacarus qui thozace indutus est. Plini. lib. xxx. Darrbasius pinxit nauarcbū thozacatū.

Thoas fuit vna ex nymphis filia Oceani: r. tethyos.

Thoas antis. fuit rex in taurica regione: de quo Quid. lib. iij. de pon. Regna thozas habuit meotide clarus in oza. Nec fuit eunius notior alter aquis. Alter rex lemni fuit liberi patris filius: et pater Jisphytes. Fu erunt aliū hoc noie.

Thomas nomen hebraicū viri pprium.

Thon thonos fuit primus: qui apud egyptios medici nā in arte redegit. Alter fuit rex canopi. Thoon dō per geminū oo. fuit vir troianus.

Thootha phozici filia ex q̄ polyphemū neptūnus genuit

Thoos fuit vnus ex principibus troianis.

Thraceas. et thracia e. et thracia Europe regio inter partes scythię posita Macedonia sequens: que a septentrione Istrum habet: ab oriente pontum. A meridie egeum mare. Olim scythozum: postea thracia a thrace Martis filio seu ab asperitate dicta. Grece em θραχυσ asperū dē. Est em regio vt Pompo. scribit: nec celo: nec solo tractabilis: et nisi qua mari propio: est infuscanda frigidag. Habet feros homi nes aspero cultu. In ea sūt vrbes celebriores Apol lonia. Enos. Nicopolis. Byzantiū. Perinthos. Ly simachia. Calipolis. Amnes sunt hebzus r. nestos. Montes bemus: Rhodope et ozbelos. A thracia sunt adiectiua thzar: thracius: thracius: et thracēsis. A thzar fit femininū thessa vel theaissa diuisa diphy/ thongo: et adiectiuum thzaricus et thzaricius. Item a thzar quod thzarensem indicat fit femininū thessa: et thzeissa. Et adiectiua thzeicus: thzeicius: de qui/ bus habent exempla apud poetas.

Thrasceas ventus qui r. thracias r. thrascias dē. Ari/ sto. Post argesten ventū stat thrasceas spirat inter septentrionē r. occasum solisstitialem.

Thyasillus nomen viri proprii: et latine dicitur temerarius audax.

Thyasibulus vir atheniensis: de quo emilius probus ait: qd si per se virtus ponenda sit dubito an hunc pium oim ponā. Illud sine dubio nemine huic pfero fide: pstantia: magnitudine animi: et amore in patria.

Thyas arbenas a triginta tyranni oppressam in libertatem rededit. Fuit et alius Dilectō tyrānus.

Thyasmedes fuit filius Nestoris.

Thyasus nomen viri quod apud nos fiducia significat que grece θρασος dicit.

Thyasumenus penul. pro. lacus in agro perusino: que semel totum arfisse scribit Plin. lib. ii. De hoc Quid. libro. vj. fast. Sunt tibi flaminibus thyasumenaq; littoza testes.

Thyasio nomen viri ppriū apud Terentia.

Thyenos generis neutri: latine dicitur lamentū quod in funeribus fit: quo pium Symonides vltus est apud grecos. θρηνησιον plantatus dicitur.

Thyenodia cantus lugubris.

Thyips tinea: αττο του θρηνησιου: qd significat tere. re. i. frangere.

Thyus unctis. vrb in helide. A thyunte atheniensis conditore dicta. Est et fluvius helidus qui in alpheū decurrit: de quo Dione. lib. ii. Jli. meminit.

Thyonius a nostris sedes sine foliū dicitur: quis in scripturis sacris thioni quādoq; non pro carbēdis sed p virtutibus aliquib; in celestibus: in quibus deus temp sedeat: quasi in quadriga sua ponat.

Thyas bacchi sacrificula.

Thyacidides is. et de ppriū nomē historici greci.

Thyasus saltatio et chorea dicitur: que baccho cybibebar a θυσω sacrificio. Virg. Instituit daphnis thya/ sos inducere baccho.

Thyestes fuit filius Delopis ex hippodamia: et Atrei frater ac tātali nepos: de quo poete scripserūt. Inde thyestes a. um. Quid. li. xv. meta. Neue thyestes cumulemus viscera mensis.

Thyetia a nostris procella dicitur: poniturq; ab Homero pro vna harpyarum.

Thurinus genus est piscis marini. Thurinū oppidum inter duos amnes cratin et sybarim: vbi herod. condidit histor. Taurini populi sunt: quos Plinius in certia Italic regione collocat.

Thurion civitas fuit in sinu tarentino: que vt quidam putat etia thurana vocat.

Thunnus per duplex nn. nomen piscis.

Thus et thuscia: vide in dictione thus.

Thymbia genus herbe aromaticę abundantis in phrygia: quā thymale vocamus. Virg. lib. iij. geor. Et grauitē sprantis copia thymbre. Herba hec est calida et sicca: et latine dicitur satyria: a satyris: q; sint in vnerē nimis bec animalia prona.

Thymbrus apollo dicitur est ab agro troie vicino thymbre pleno: in quo eius est nemus et templū. Vane p e scribitur: quia a θυμβρον. In derivatione est n in dipthongū sepius mutat vt αϊθυν cneus. Διρκη dirceus. κρηνη cretus: vel thymbrus: quasi τοου θυμβρου: hoc est imbrēs excitans.

Thymele penul. cor. nomen mulieris: que prima saltatione in scena docuit. Greci thymelen scenā vocant: hoc ē ea theatri parte: vbi gestiūt histriones. Var. Qua thymelen spectas derisorem latinū. Suidas scribit fuisse aram in theatri thymelen.

Thymelic ludij histrionnes. vnde a Ticer. dictum est Scenici et thymelici grece seperatim nominantur in decretis dil. vlti. de conse. sacerdotēs admonent de cōiuiio surgere debere anteq; thymelici ingrediant.

Thymiana aitis. odor suauissimus thymi naturā referens. Hoc incensebatur in sacrificijs appellabantq;

greci thymateria vasa odorum: que maiores nostri acerras dixerunt.

Thymus et thymum herba apibus gratissima. Virg. Hęc thymo pascunt apes: dū rore cicade. Dacer. Si desit thymus pro thymo ponere thymbria: Dicipiunt medici. Sunt autē thymi duo genera albū: scz et nigrū. Quā thymū mel quod ex vitro thymo collectū est. Et thymus vt inquit Jul. Pollux verrucula est egypticę fabę magnitudine scabra et sububēs sanguine cui summa pars (vt Celsus inquit) florem thymi representat in genitalib; sede feminib; palmis et inferioribus pedū partibus.

Thymallus genus piscis preciosi: de quo Amb. libro hera. Hęc te in honozatum nostra persecutiōe thymalle dimittā: cui a flore nomē inoleuit: seu ticini vnda te flūinis seu amni arbesis vmbra nutriert flores. Quid specie tua gratius? quid suauitate iucundius? quid odore fragrantius? Quod mella fragrant boctu corpore tuo spiras.

Thyoneus cognomen bacchi qd a θυω pro sacrificio deductū putant: quod illi adhuc inter humanos verisanti sacrificia reddebant.

Thyre ciuitas messeniorū sed diuus Augustus lacedemoniū ascripsit: q; Desenti cū Antonio sensisse viderent. Papi. Et lacedemoniū thyre lectura cruo: Hinc thyreaticę spartanoz corolle quedā appellat. Sciendū est thyre numero plurali generē neutro q; sineresi esseri. θηρα κα θυρη etia si nūero singulari. Thyreā q; dicit pōr. Stra. thuriā appellat. Et et thyreum oppidiū in archadia: thyre etia grece latine ostia dicunt. Quo thyrion ostiolum.

Thyrsis nomen pastoris propriū.

Thyrsus virga et caulis cuiuslibet herbe: presertim lactuce. Plin. Inuentū omnes thyrso vel folia lactucearum prorogare vitæ conditos ac recentes in patinis. Idem. Folia lactuce tosta thyrso et aceto bibuntur. Alii accipiunt thyrsum pro hasta aculeata hedera obtecta: q; in ortis bacchicis quatiēbant. Tacitus. Hęc allina crine fluxo thyrsum quatiens. scribit Diod. Dionysium in exercitū habuisse mulieres thyrso armatas. et Macro. ait Liberum patre tenere thyrsum: quod est latens telum: cuius mucro hedera lambente protegitur. Vnde thyrsergerus dicitur est bacchus. Seneca in Hedeā. Candida thyrsergeri proles. Lucretius accipit thyrsum pro furore seu ardore et instinctu: cū ait Percussit thyrso laudis spes magna meū cor.

Thyse thyrdes vel thyrdes es. nomen puellę babilonice: de qua Quid.

Thyssagete populi fuerit in scythia vltra sauromatas. In bono agro sunt quatuor flumina: videlicet Lycus: oarus: tanais: et tyrgis.

T Ante J

Tiara generis feminini penultima producta ornamentum capitis persicaz prius mulierum. Quo postea vti sunt reges et sacerdotes. Iuue. Et phrygia vestitur bucca tiara. Virg. per vsurpationē dixit. Scetrumq; sacerq; tiaras. Hier. ad Fabiolā. Quartū est genus vestimenti rotundū pileolum: quasi sphaera media sit diuisa: et pars altera ponat in capite. Hoc greci et nostri tiaram nonnulli galorum vocat. Non habet acumen in summo: nec totum vsq; ad comas regit: sed tertiam partem a fronte inopertam relinquit: atq; ita in occipitio vitta constructus est: vt non facile labatur ex capite.

Tiatica: vrb in mysia ad sinistra caici fluminis parte que fuit vna ex septē ecclesiis: ad quas Joānes apostolus scripsit apocalypsim.

Tibia. pte os cruris oppositū iure. Itē instrumentū